Žiji v Praze devět let - Marton Rony

```
D                            A
Když jsem tenkrát přiletěl svět do dlaní vzít
                           D
Studovat jsem u vás měl, pár let v Praze žít
První den jsem oněměl, vážil každý krok
                            D    A     D
A v mém srdci orloj zněl, celý další rok

         G
Praha je Staré město, Kampa, Prašná brána
                                      D
nabřeží, Malá Strana, Strahov časně z rána
                                    D7
Sto věží, Loreta a Hradčany jdou spát
                                      G
já toužím kouzla vaší krásné prahy znát

Začal jsem ji poznávat a též lidi v ní
Občas myslet na návrat, snít jak člověk sní
Pak jsem náhle objevil v lidech nový svět
vznikl celek z mnoha chvil, zážitků i vět

Praha je menza, kolej, aula, ticho v sále
knihovna, spousta stránek, zkoušky a tak dále
a občas debaty o tom jak má se žít
já toužím s vámi nyní stejnou cestou jít

Když v mé rodné zemi skryl slunce tmavý stín
Nový domov pro nás byl v Praze naštěstí
Žiji u vás devět let, necítím se sám
mám svou práci, ženu, svět, dítě, lásku k vám

Praha je Prosek, metro, lidé, spousta práce,
a malá dcerka která brzy začne ptát se
starosti, krásné chvíle, jak už to má být
když do svých rukou svoje štěstí můžeš vzít
```